

Referanser:

Arkivsak: 17/01090-2

Saksdokumenter:

Forskrift om Den norske kirkes medlemsregister FOR-2000-02-25.docx
Forskrift for Den norske kirkes medlemsregister

Forskrift for Den norske kirkes medlemsregister

Sammenheng

Den norske kirke ble fra 1. januar 2017 opprettet som et selvstendig rettssubjekt og organer for Den norske kirke opptrer ikke lenger på vegne av staten. Som en følge av dette vil det være opp til Kirkemøtet å sette føringer for hvordan verktøy som medlemsregisteret på best mulig måte kan understøtte kirkes kjerneoppgaver, samt møte de fremtidige forventningene til både ansatte og allmennheten.

Kirkerådet har sett behov for å oppdatere forskrift om Den norske kirkes medlemsregister blant annet for å tydeliggjøre forholdet mellom sentral og lokal behandlingsansvarlig, oppdatere begrepsbruk slik at den samsvarer mer med dagens praksis samt styrke informasjonssikkerheten i medlemsregisteret.

Kirkerådet foreslår å sende vedlagte forslag til forskrift om Den norske kirkes medlemsregister på høring våren 2017 med henblikk på behandling på Kirkemøtet i 2018.

Forslag til vedtak

Det anbefales at Kirkerådet vedtar følgende:

1. Kirkerådet ber direktøren om å utarbeide høringsnotat til forslag om forskrift om Den norske kirkes medlemsregister.
2. Saken sendes på høring til bispedømmerådene, biskopene, Bispemøtet, fellesrådene, Presteforeningen, Fagforbundet, KA og Kulturdepartementet.
3. Kirkerådet ber om å få saken tilbake til sitt møte i september med henblikk på å ferdigstille saksdokumentet for oversending til Kirkemøtet i 2018.

Saksorientering

Bakgrunn

Bakgrunn	2
Personvern	3
Rettslig grunnlag for behandling av personopplysninger.....	3
Personopplysninger.....	3
Hjemmel i lov og samtykke.....	3
Ansvarsfordeling	4
Sentralt behandlingsansvar.....	4
Lokalt behandlingsansvar.....	4
Forholdet mellom kirkebokfører og behandlingsansvarlig.....	4
Kirkebokfører.....	5
Informasjonssikkerhet	5
Ansvaret for informasjonssikkerhet.....	5
Internkontroll.....	6
Dagsregister	6
Økonomiske/administrative konsekvenser	6
Forslag til forskrift med merknader	7

Bakgrunn

Forbedring av datakvaliteten i medlemsregisteret har vært høyt prioritert siden Den norske kirkes medlemsregister ble etablert med virkning fra 1. januar 1999. Et av disse tiltakene har vært regelmessig og systematisk kursvirksomhet hvor saksbehandlere i Kirkerådet holder kurs for brukere av medlemsregisteret (saksbehandlere, kirkeverger og prester) om praktisk registrering i medlemsregisteret og om regelverket knyttet til registreringen. Den 6. august 2015 ba Statsråden i Kulturdepartementet Kirkerådet redegjøre for hvilke tiltak som var gjennomført for å bedre kvaliteten i medlemsregisteret etter kirkevalget i 2009, samt om status for utviklingen av toveis integrasjon mellom medlemsregisteret og de lokale IT-systemer som er i bruk i menighetene. Kirkerådet svarte på denne henvendelsen med egen rapport av 8. oktober 2015. Kirkerådet mottok også en rapport om kvalitet og sikkerhetsstyring av registeret på sitt oktobermøte 2016.

Rapporten til Kirkerådets møte oktober 2016 viste at det var behov både for at Kirkerådet tydeligere skulle definere sitt sentrale behandlingsansvar, og for en nærmere veiledning og opplæring av hvordan fellestrådene kunne ivareta sine plikter som lokal behandlingsansvarlig. Dette gjaldt blant annet hvordan behandlingsansvarlige skal utarbeide et tilfredsstillende internkontrollsystem som ivaretar informasjonssikkerhet, hvordan identifisere risikoer som gjør seg gjeldende og hvordan prioritere tiltak i en krevende ressursituasjon. Kirkerådet har utarbeidet en plan for å få informasjonssikkerhet opp på et tilfredsstillende nivå i løpet av 2017, og dermed redusere risiko knyttet til informasjonssikkerhet i medlemsregisteret.

Kursrekken avdekket videre at kirkebokførerens rolle knyttet til registrering i medlemsregisteret synes å være uklart, og Kirkerådet signaliserte i ovennevnte rapport at denne begrepsbruken skulle revurderes når forskrift om Den norske kirkes medlemsregister skulle gjennomgås neste gang.

Dette forslaget til ny forskrift inneholder presiseringer som Kirkerådet antar vil bidra til at behandlingsansvaret for medlemsregisteret blir tydeliggjort, og vil fasilitere et bedre samspill mellom Kirkerådet og fellesrådene.

Personvern

Rettslig grunnlag for behandling av personopplysninger

Retten til et privatliv er en menneskerett nedfelt i Den europeiske menneskerettskonvensjon (EMK) artikkel 8 og skal blant annet sikre hensynet til den enkeltes personlige integritet og privatliv. Personvern er en del av denne retten og innebærer den enkeltes rett til å bestemme over egne personopplysninger, herunder hvordan virksomheter skal bruke og eventuelt spre ens personopplysninger. I Norge reguleres borgernes personvern av personopplysningsloven som også stiller krav til hvordan virksomheter som Den norske kirke skal behandle personopplysninger.

Personopplysninger

En personopplysning er enhver opplysning og vurdering som kan knyttes til en enkeltperson.¹ Personopplysningsloven stiller mer omfattende krav til behandlingen av sensitive personopplysninger² enn til behandling av personopplysninger som ikke er sensitive. Medlemsregisteret inneholder sensitive personopplysninger ved at medlemmer i Den norske kirke registreres i det sentrale medlemsregisteret³ og slike opplysninger sier noe om medlemmets religiøse oppfatning. Videre vil de fleste kirkelige handlingene sier noe om den registrertes religiøse tilhørighet, noe som betyr at også disse opplysningene vil måtte regnes som sensitive personopplysninger.

Hjemmel i lov og samtykke

Personopplysningsloven §§ 8 og 9 bestemmer at personopplysninger bare kan behandles dersom man har samtykke fra den registrerte eller dersom behandlingen er hjemlet i lov (rettslig grunnlag). Den norske kirke har to slike hjemler som er fastsatt i lov:

1. Den norske kirke har rett til å registrere medlemmer og tilhørende i et sentralt medlemsregister, jf. kirkeloven § 3 nr. 10,
2. videre har Den norske kirke rett til å registrere kirkelige handlinger, det vil si hvem som blir døpt, konfirmert, vigslet eller begravet, samt hvem som melder seg inn i eller ut av Den norske kirke, jf. kirkeloven § 37.

Kravet til hjemmel i lov (rettslig grunnlag) i personopplysningsloven §§ 8 og 9 betyr at Den norske kirke ikke kan registrere andre opplysninger enn de som eksplisitt fremgår av forskrift om Den norske kirkes medlemsregister § 2 (se nedenfor), med mindre man har den registrertes samtykke.

Imidlertid har Den norske kirke behov for ytterligere informasjon når den kirkelige handlingen skal planlegges. Dette gjelder for eksempel informasjon om en konfirmants allergier, hvilket er en sensitiv personopplysning,⁴ eller opplysninger om at brev til konfirmanden kun skal sendes til fosterforeldrenes postadresse. Per januar 2017 var ikke kravet til samtykke ivaretatt i tilstrekkelig grad for Den norske kirkes behandling av denne typen personopplysninger. Selv om ovennevnte informasjonen er relevant for å kunne planlegge den kirkelige handlingen, vil den registrerte vil ha en forventning om at informasjonen skal slettes fra Den norske kirkes saksbehandlingssystemer når konfirmasjonen er gjennomført og Den norske kirke ikke lenger har bruk for informasjonen.

¹ Personopplysningsloven § 2 nr. 1

² Personopplysningsloven § 2 nr. 8

³ Kirkeloven § 3 nr. 10

⁴ Personopplysningsloven § 2 nr. 8, bokstav c)

Den norske kirke plikter også å følge forbudet mot å lagre personopplysninger lenger enn det som er nødvendig for å gjennomføre formålet med behandlingen.⁵ Kirkerådet har i 2017 blant annet arbeidet opp mot leverandører av lokale IT-systemer som er i bruk i menighetene for å etablere tekniske løsninger som kan ivareta behovet for samtykke og sletting. Det gjenstår en tydeligere dialog med fellelsrådene om dette, og arbeidet vil kunne bli styrket av en tydeligere definering av sentralt og lokalt behandlingsansvar.

Ansvarsfordeling

Sentralt behandlingsansvar

Behandlingsansvaret⁶ for Den norske kirkes medlemsregister er delt mellom Kirkemøtet og fellelsrådene. Nåværende forskrift § 4 bestemmer at «Kirkemøtet er behandlingsansvarlig for Den norske kirkes medlemsregister og administrerer registeret».⁷ I praksis er behandlingsansvaret delegert fra Kirkemøtet til Kirkerådet, jf. KM 08/14, og ansvaret ivaretas til daglig av direktør for Kirkerådet, jf. delegasjonsreglementet § 1 annet ledd, sml. § 4.

Etter drøftinger med representanter for Datatilsynet, har Kirkerådet kommet til den forståelsen at det todelte behandlingsansvaret er et solidarisk ansvar. Et solidarisk ansvar innebærer at sentral behandlingsansvarlig blir ansvarlig for eventuelle brudd på personopplysningsloven begått av lokal behandlingsansvarlig, uavhengig av om sentral behandlingsansvarlig er skyldig i bruddet. Dette ansvaret går bare en vei, det vil si at det enkelte fellelsråd som lokal behandlingsansvarlig ikke vil bli ansvarlig for eventuell brudd begått av Kirkerådet som sentral behandlingsansvarlig.

Denne todelingen av ansvaret betyr at det er visse oppgaver som bare kan løses sentralt. Et eksempel på en oppgave som Kirkerådet antar kun kan løses sentralt, er inngåelse og oppfølging av databehandleravtalene som Kirkerådet har inngått med leverandører av administrasjonsverktøy for planlegging av kirkelige handlinger. Disse databehandleravtalene skal blant annet jevnlig følges opp med sikkerhetsrevisjoner.

Lokalt behandlingsansvar

Nåværende forskrift § 4 sier videre at «kirkelig fellelsråd er behandlingsansvarlig for den del av medlemsregisteret det blir gitt tilgang til.» I praksis er denne formuleringen utdatert da alle fellelsråd har tilgang til søk i hele medlemsregisteret. Det lokale behandlingsansvaret er ment å omfatte all behandling av personopplysninger knyttet til kirkelige handlinger som blir gjennomført i menighetene i det aktuelle fellelsrådsområdet.

Todelingen av behandlingsansvaret for medlemsregisteret betyr også at det er visse oppgaver som kun kan løses av lokal behandlingsansvarlig. Det vil for eksempel være opp til lokal behandlingsansvarlig å velge elektroniske verktøy for planlegging og registrering av kirkelige handlinger blant de leverandørene som sentral behandlingsansvarlig har inngått databehandleravtaler med.

Forholdet mellom kirkebokfører og behandlingsansvarlig

Forskjellen mellom medlemsregisteret og den fysiske kirkeboken er hvem som har ansvaret for informasjonen som registreres. Det er «behandlingsansvarlig» som skal sørge for at kirkelige handlinger blir registrert i medlemsregisteret, mens det er «kirkebokfører» som hadde ansvaret for de papirbaserte kirkebøkene. Ansvaret for de papirbaserte kirkebøkene inkluderte både at opplysninger ble registrert, men også innsyn i og bruk av bøkene (selv om selve føringen ofte var delegert til andre ansatte). Etter avviklingen av de papirbaserte

⁵ Personopplysningsloven § 28 første ledd

⁶ Personopplysningsloven § 2 nr. 4: «behandlingsansvarlig: den som bestemmer formålet med behandlingen av personopplysninger og hvilke hjelpemidler som skal brukes».

⁷ I praksis er dette ansvaret delegert fra Kirkemøtet til Kirkerådet, jf. KM 08/14

kirkebøkene i 2012,⁸ har ikke kirkebøkførende prest ansvaret for å føre kirkebok («elektronisk kirkebok», det vil si medlemsregisteret). Kirkebøkfører er fortsatt et begrep i kirkeloven og tjenesteordningen for menighetsprester, men har ikke lenger det samme innholdet da Den norske kirke ikke lenger fører papirbaserte kirkebøker. Alle registreringer av kirkelige handlinger foregår nå i det elektroniske medlemsregisteret.

Kirkebøkfører

Etter innføringen av det elektroniske medlemsregisteret har kirkebøkføreren fremdeles det pastorale ansvaret for de kirkelige handlingene, men har, som nevnt ovenfor, ikke lenger registreringsansvaret for de kirkelige handlingene. Kirkebøkfører har ansvaret for å se til at de kirkelige handlingene blir gjennomført og at det meldes til behandlingsansvarlig når disse er (eller eventuelt ikke er) gjennomført, jf. nåværende forskrift om Den norske kirkes medlemsregister § 8 andre punktum.

I kirkeloven er det dessuten definert at kirkebøkfører mottar henvendelser om inn- og utmeldinger og meldinger om tilhørighet til Den norske kirke, jf. kirkeloven § 3 nr. 2, 3 og 8. I praksis er det som regel andre enn kirkebøkfører som mottar henvendelser om at et medlem for eksempel ønsker å døpe barnet sitt, og Kirkerådet anser det som unødvendig å fortsatt regulere dette forholdet i forslaget til ny forskrift.

Informasjonssikkerhet

Ansvar for informasjonssikkerhet

Det er behandlingsansvarlig, og ikke kirkebøkføreren som har ansvaret for sikkerhet i medlemsregisteret, nærmere bestemt omtales dette som informasjonssikkerhet.⁹

Informasjonssikkerhet består av tre elementer: konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet.

Konfidensialitet: Dette er et aspekt av informasjonssikkerhet som for medlemsregisteret ikke er fastsatt i nåværende forskrift om Den norske kirkes medlemsregister, men i personopplysningsloven. Konfidensialitet betyr at behandlingsansvarlig skal hindre uvedkommende i å få tilgang til medlemsregisteret. Dette innebærer at behandlingsansvarlig skal vurdere hvem som har tjenstlig behov for tilgang til medlemsregisteret, og ha oversikt over hvem som har tilgang til medlemsregisteret.

Integritet: Den norske kirkes plikt til å ivareta datakvalitet i medlemsregisteret er både hjemlet i nåværende forskrift om Den norske kirkes medlemsregister § 10 første ledd og som en del av behandlingsansvaret i personopplysningsloven § 13 første ledd. Selv om bestemmelsene bruker forskjellige begreper, henholdsvis «datakvalitet» og «integritet», er det i realiteten snakk om samme idé, nemlig at innholdet i medlemsregisteret skal være korrekt, gyldig og fullstendig. I dette ligger det at Kirkerådet skal sørge for at informasjonen som registreres i medlemsregisteret er korrekt på en slik måte at man skal kunne stole på at opplysningene som ligger i medlemsregisteret er troverdige.

Tilgjengelighet: Den norske kirke plikter å gjøre opplysninger fra medlemsregisteret tilgjengelig, jf. nåværende forskrift om Den norske kirkes medlemsregister § 10 første ledd og personopplysningsloven § 13 første ledd. Tilgjengelighet innebærer at opplysninger i medlemsregisteret skal være tilgjengelige for de som har behov for det, når de har behov for det. Dette informasjonssikkerhetsprinsippet handler også om at medlemsregisteret som informasjonssystem skal være beskyttet mot hendelser som kan føre til nedetid, for eksempel strømavbrudd. Dette ivaretas av Kirkerådet som sentral behandlingsansvarlig.

⁸ Rundskriv P-14/2012 utgitt av Fornyings-, administrasjons- og kirkedepartementet 14. desember 2012

⁹ Personopplysningsloven § 13 første ledd «Den behandlingsansvarlige og databehandleren skal gjennom planlagte og systematiske tiltak sørge for tilfredsstillende informasjonssikkerhet med hensyn til konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet ved behandling av personopplysninger.»

Internkontroll

Personopplysningsloven pålegger behandlingsansvarlig å ha internkontroll.¹⁰ Dette betyr at Den norske kirke skal iverksette systematiske tiltak for at man med en forsvarlig grad av sikkerhet skal kunne si at loven og tilhørende regelverk blir etterlevd. For å kunne arbeide systematisk med medlemsregisteret generelt og informasjonssikkerhet spesielt må forholdet mellom sentral og lokal behandlingsansvarlig tydeliggjøres.

Dagsregister

Dagsregisteret er en dagbok hvor opplysninger om gudstjenester, andre aktiviteter og kirkelige handlinger som finner sted i kirken registreres og brukes som grunnlag for statistikk. Forslaget til forskrift inneholder ikke et pålegg om å føre dagsregister, da dette er en ordning som formelt falt bort da den kongelige resolusjonen som fastsatte dagsregisterskjema over geistlige embetsforretninger (Kgl.res. av 13. juli 1877) ble opphevet av Kongen i Statsråd den 8. juni 2012 og ikke erstattet med noen ny ordning.¹¹

Per i dag er det ingen formell plikt til å føre dagsregister, men ordningen er i varierende grad vedlikeholdt rundt om i de ulike menighetene og fungerer blant annet som grunnlag for statistikk, dagbok og arkiv for menigheten. Dagsregisteret var formelt en del av kirkeboken, men i form av en egen bok eller protokoll ved siden av, oppbevart i sakristiene til kirkebyggene. Dagsregister som fysisk bok er fortsatt i bruk mange steder. Enkelte steder har imidlertid lokale IT-systemer overtatt dagsregisterets funksjon gjennom elektronisk registrering av kirkelig aktivitet. I enkelte fagsystemer er det også laget løsninger for at opplysningene skal kunne danne grunnlag for årsstatistikken.

Behovet for å føre dagsregister må ses i sammenheng med menighetenes plikt til å føre statistikk, jf. statistikkloven § 2-2 og kirkeloven § 9 siste ledd. Bestemmelsene innebærer at menighetene skal rapportere om kirkelig aktivitet i soknet til Statistisk sentralbyrå en gang i året. Kirkerådet har ikke gitt menighetene spesifikke føringer for hvordan den løpende innsamlingen av statistikk skal foregå gjennom året, for eksempel ved bruk av dagsregister. Det er i dag heller ingen krav til at dette skal føres fortløpende. Det er opp til menighetene hvordan de vil organisere innsamling og føring av opplysninger frem til innlevering av årsstatistikkskjemaet 20. januar påfølgende år. I årsstatistikkskjemaet bes det ikke bare om opplysninger som ville ha vært registrert i et dagsregister, men også opplysninger om andre aktiviteter i menighetens regi. I tillegg til årsstatistikkskjemaet hentes opplysninger til kirkelig årsstatistikk fra allerede eksisterende registre som plan for trosopplæring og medlemsregisteret.

Kirkerådet legger i den nye forskriften ikke opp til at det skal stilles krav om at menighetene skal føre et fysisk dagsregister. Kirkerådet mener det kan være gode grunner for å opprettholde et system for dagsregistrering i kirkene, men det er Kirkerådets vurdering at det fortsatt bør være opp til den enkelte menighet å bestemme hvilke virkemidler som er best egnet til å registrere statistikk. Kirkerådet utelukker likevel ikke at det i fremtiden kan bli behov for å utvikle en modul for dagsregistrering felles for alle menigheter i Den norske kirke.

Økonomiske/administrative konsekvenser

Det antas at endringer i forskrift om Den norske kirkes medlemsregister vil ha økonomiske og administrative konsekvenser. Dette er ikke fordi forslaget til ny forskrift inneholder materielle endringer, men fordi det nye forslaget tydeliggjør ansvarsforhold som allerede

¹⁰ Personopplysningsloven § 14 første ledd: «Den behandlingsansvarlige skal etablere og holde vedlike planlagte og systematiske tiltak som er nødvendige for å oppfylle kravene i eller i medhold av denne loven, herunder sikre personopplysningenes kvalitet.»

¹¹ <https://www.regjeringen.no/no/aktuelt/offisielt-fra-statsrad-8-juni-2012/id684834/>

forelå i nåværende forskrift og i annen personvernlovgivning. Kirkerådet erkjenner imidlertid at tydeliggjøringen av ansvar vil ha økonomiske konsekvenser. Det bemerkes at innføringen av EU-forordningen på personvern i mai 2018, vil kunne pålegge Den norske kirke ytterligere personvernplikter, noe som også vil kunne medføre økte kostnader på dette feltet.

Forslag til forskrift med merknader

Forskrift om Den norske kirkes medlemsregister

Kapittel 1. Innledende bestemmelser

§ 1. Formål

Formålet med denne forskriften er å:

- a) tilrettelegge for bruk av medlemsregisteret i prestens arbeid, ved innkalling til menighetsmøter, tilbud om kirkelig opplæring eller diakonale tiltak, innsamlingsarbeid, barne- og ungdomsarbeid og i forbindelse med øvrige tiltak for å ivareta de kirkelige organers ansvar etter kirkeloven,
- b) bidra til forsvarlig forvaltning og oppfølging av medlemskap i Den norske kirke, herunder sikre riktig grunnlag for kirkelig manntall og offentlige myndigheters kontroll av Den norske kirke etter lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn, og
- c) sikre konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet i Den norske kirkes medlemsregister, og at regler gitt i og i medhold av lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) med forskrifter etterleves.

Merknad til § 1 bokstav a): Bestemmelsen er ordrett gjengivelse av forskrift § 5 andre ledd første og andre punktum, men formuleringen «medlemsregisteret skal ikke brukes til kommersielle formål» er fjernet fordi dette er en forbudsbestemmelse som ikke hører hjemme i en formålsbestemmelse. Det at formuleringen er fjernet innebærer ingen materiell endring av hva man skal kunne bruke medlemsregisteret til.

Formålsbestemmelsen er uttømmende, og Den norske kirke vil ikke kunne bruke medlemsregisteret til andre formål enn de som er beskrevet i § 1.

Merknad til § 1 bokstav b): Hovedgrunnen til at Den norske kirke har et medlemsregister som inkluderer registrering av kirkelige handlinger er at Den norske kirke skal kunne ivareta opplysninger om sine medlemmer på en forsvarlig måte. Formålet skal gjenspeile hva Den norske kirke skal kunne bruke medlemsregisteret til. Denne bestemmelsen er basert på forskriften § 5 første ledd: «Medlemsregisteret skal legges til grunn ved utarbeidelse av kirkelig manntall.» Bestemmelsens siste del er basert på forskriften § 5 andre ledd, tredje punktum: «Medlemsregisteret kan brukes til offentlige myndigheters kontroll etter lov 13. juni 1969 nr. 25 om trdomssamfunn og ymist anna og lov 12. juni 1981 nr. 64 om tilskott til livssynssamfunn.»

Merknad til § 1 bokstav c): Dette er prinsipper som bør være en del av formålet ved behandling av alle personopplysninger som skal inn i medlemsregisteret. Dette blant annet for å sikre forsvarlig behandling av personopplysninger, og for å signalisere at når medlemmer har betrodd Den norske kirke sine personopplysninger, er kirken forpliktet til å beskytte og ivareta medlemmers personvern. Gjeldende forskrift gir en beskrivelse av de to prinsippene integritet og tilgjengelighet, men ikke det tredje prinsippet, om konfidensialitet: «den behandlingsansvarlige er ansvarlig for at det iverksettes tiltak for nødvendig datakvalitet og tilgjengelighet for opplysninger fra registeret» jf. nåværende forskrift § 10 første ledd. Forslag til ny forskrift bør omfatte alle de tre prinsippene som reguleres av personopplysningsloven:

Konfidensialitet: informasjonen er kun tilgjengelig for personer som skal ha tilgang til den, det vil si at uvedkommende er forhindret fra å få tilgang til informasjonen.

Integritet: informasjon er korrekt og pålitelig og skal ikke urettmessig endres eller slettes.

Tilgjengelighet: informasjonen er tilgjengelig når det er behov for det.

§ 2. Virkeområde

Denne forskriften gjelder for Den norske kirkes medlemsregister og omhandler all behandling av personopplysninger i forbindelse med planlegging, gjennomføring og registrering av kirkelige handlinger samt inn- og utmeldinger i medlemsregisteret.

Merknad til § 2: Virkeområdet er formulert slik at det skal omfatte alle som bruker eller på annen måte har ansvaret for medlemsregisteret, samt all behandling av personopplysninger som kan knyttes til de opplysningene som skal registreres i medlemsregisteret. Kirkerådet har ikke foreslått at alle personopplysninger som behandles i det enkelte fellesråd skal omfattes av denne forskriften, da todelingen av behandlingsansvaret bare gjelder Den norske kirkes medlemsregister. Fellesrådene vil ha selvstendige plikter for behandling av for eksempel fellesrådets ansatte sine lønns- og personalopplysninger hvor Kirkerådet ikke har ansvaret for å sette føringer for behandlingen.

§ 3. Definisjoner

I denne forskriften forstås med:

- a) medlemsregister: Den norske kirkes elektroniske opplysninger om medlemmer og tilhørende, kirkelige handlinger samt inn- og utmeldinger,
- b) sentral behandlingsansvarlig: den som er ansvarlig for all behandling av personopplysninger i medlemsregisteret, og som bestemmer hvilke hjelpemidler som skal brukes,
- c) lokal behandlingsansvarlig: den som er ansvarlig for behandlingen av personopplysninger på fellesrådsnivå,
- d) kirkebokfører: den som er ansvarlig for å gjennomføre kirkelige handlinger,
- e) kirkelige handlinger: dåp, konfirmasjon, vigsel og gravferd,
- f) fellesråd: fellesråd og menighetsråd med fellesrådsfunksjoner.

Merknad til § 3 bokstav a): I kirkeloven brukes begrepet «medlemsregister» om oversikten over medlemmer og opplysninger om bestemte kirkelige handlinger som definert i kirkeloven § 37. Det foreslås at forskriften konsekvent bruker betegnelsen «medlemsregisteret», og at man beveger seg bort fra begreper som «de kirkelige registre» og «elektronisk kirkebok».

Merknad til § 3 bokstav b): Fra personopplysningsloven § 2 nr. 4: «[behandlingsansvarlig er] den som bestemmer formålet med behandlingen av personopplysninger og hvilke hjelpemidler som skal brukes». Det er Kirkemøtet som i denne forskriften setter rammene for hva sentral behandlingsansvarlig kan bruke medlemsregisteret til (formålet med behandlingen). Denne definisjonen må ses i sammenheng med § 4 i forskriften som gir nærmere regler om hvordan man skal forstå behandlingsansvaret for medlemsregisteret.

Merknad til § 3 bokstav c): Mens det er Kirkemøtet som setter rammer for behandling av personopplysninger i medlemsregisteret (se formålsbestemmelsen i § 1 i denne forskriften), er det sentral behandlingsansvarlig som bestemmer hvilke elektroniske hjelpemidler som skal brukes. Kirkerådet administrerer medlemsregisteret (register.kirken.no) og har inngått databehandlingsavtaler med leverandører av lokale IT-systemer som er i bruk i menighetene, noe som setter rammer for hvilke elektroniske systemer lokal behandlingsansvarlig kan bruke.

Merknad til § 3 bokstav d): Kirkebokfører er et begrep som har endret innhold da kirkelige handlinger nå registreres i medlemsregisteret og ikke lengre i papirbaserte kirkebøker.

Kirkebokfører har det pastorale ansvaret for kirkelige handlinger som nevnt under saksfremstillingen. Nåværende forskrift § 8 pålegger kirkebokfører å melde fra til behandlingsansvarlig om gjennomførte kirkelige handlinger. Formuleringen er foreslått slettet da den er utdatert og ikke lenger samsvarer med hvordan dette fungerer i praksis. Kirkerådet mener at det heller ikke er behov for detaljstyring på dette området. Videre antar Kirkerådet at dersom man skal pålegge prester spesifikke oppgaver, bør dette gjøres i den aktuelle tjenesteordningen, og ikke i denne forskriften. Til slutt ser ikke Kirkerådet noen grunn til fortsatt å gi begrepet «kirkebokfører» materielt innhold i forslaget til ny forskrift. Kirkerådet foreslår at man beveger seg bort fra å bruke betegnelsen «den ansvarlige for kirkebokføringen» eller da Den norske kirke ikke lenger fører papirbaserte kirkebøker, men registrerer kirkelige handlinger i medlemsregisteret.

Merknad til § 3 bokstav e): Her nevnes de fire kirkelige handlingene som Den norske kirke har hjemmel til å registrere i medlemsregisteret, jf. kirkeloven § 37, i tillegg til inn- og utmeldinger. Hjemmelsgrunnlaget innebærer at Den norske kirke ikke trenger å innhente samtykke for å registrere disse personopplysningene, jf. personopplysningsloven §§ 8 og 9. Imidlertid kreves det samtykke for å registrere andre typer personopplysninger som Den norske kirke behandler, for eksempel som en del av planleggingen til kirkelige handlinger.

Kapittel 2. Behandling av personopplysninger i medlemsregisteret

§ 4. Behandlingsansvar

Kirkerådet er behandlingsansvarlig for Den norske kirkes medlemsregister og administrerer registeret (sentral behandlingsansvarlig). Ansvaret ivaretas av Kirkerådets direktør dersom ikke annet er avtalt.

Kirkelig fellesråd er behandlingsansvarlig for opplysninger i medlemsregisteret som registreres fra alle sokn i det aktuelle fellesrådsområdet (lokal behandlingsansvarlig). Ansvaret ivaretas av organets daglige leder dersom ikke annet er avtalt.

Behandlingsansvarlig plikter å sørge for at bestemmelsene i denne forskriften og regler gitt i og i medhold av lov 14. april 2000 nr. 31 om behandling av personopplysninger (personopplysningsloven) blir fulgt.

Merknad til § 4 første ledd: Behandlingsansvaret ble delegert fra Kirkemøtet til Kirkerådet i 2014, jf. KM 08/14. Det er foreslått at Kirkemøtet erstattes med Kirkerådet som behandlingsansvarlig. Dette fordi det er Kirkemøtet som skal fastsette denne forskriften, og det vil være unaturlig at Kirkemøtet skal gi seg selv behandlingsansvaret for så å videredelegere dette til Kirkerådet i et nytt vedtak.

Merknad til § 4 andre ledd: Bestemmelsen svarer til gjeldende forskrift § 4 andre og tredje punktum: «Kirkelig fellesråd er behandlingsansvarlig for den del av medlemsregisteret det blir gitt tilgang til. Ansvaret ivaretas av organets daglige leder dersom ikke annet er avtalt.» Formuleringen som omhandler at fellesrådet skal ha behandlingsansvar for «den delen av medlemsregisteret som det har tilgang til» er utdatert. Ansatte knyttet til det enkelte fellesråd har i dag tilgang til hele medlemsregisteret (man har behov for å kunne foreta søk i hele medlemsregisteret). Gjeldende bestemmelse stammer fra en tid hvor fellesrådene mottok medlemsoversikt over sitt område i en kryptert cd-rom som ble tilsendt fra Kirkerådet. I dag arbeider alle i det sentrale registeret via register.kirken.no.

Dagens todeling av behandlingsansvaret handler ikke om tilgang til en begrenset del av medlemsregisteret, men at det enkelte fellesråd skal være ansvarlig for de data som registreres fra de menighetene som sorterer til et aktuelt fellesråd. Dette innebærer blant annet et selvstendig ansvar for å etterleve personvernlovgivningen. Foreslått formulering gjenspeiler at det lokale behandlingsansvaret er ment å omfatte all behandling av personopplysninger knyttet til kirkelige handlinger som blir gjennomført i menighetene i det aktuelle fellesrådsområdet.

Merknad til § 4 tredje ledd: Bestemmelsen svarer til gjeldende forskrift § 4 siste punktum, men «med forskrift» er fjernet. Dette fordi det allerede fremgår av formuleringen «i

medhold av» at alle regler gitt med hjemmel i personopplysningsloven skal følges, hvilket inkluderer forskrifter.

§ 5. Registreringsplikt

Sentral behandlingsansvarlig skal sørge for at det føres register over personer som i samsvar med kirkeloven § 3 er medlem av, eller anses å høre inn under Den norske kirke, jf. kirkeloven § 3 nr. 10 (Den norske kirkes medlemsregister).

Opplysninger om personer som blir døpt, konfirmert, vigslet til ekteskap og jordfestet ved prest i Den norske kirke, skal inntas i medlemsregisteret, jf. kirkeloven § 37 andre ledd.

Sentral behandlingsansvarlig skal sikre at Den norske kirke har ett medlemsregister som kun skal føres elektronisk. Lokal behandlingsansvarlig plikter å påse at varig registrering av kirkelige handlinger, samt inn- og utmeldinger, kun skjer i medlemsregisteret.

Merknad til § 5: Formuleringen «Medlemsregisteret kan deles inn i hensiktsmessige enheter.» i gjeldende forskrift § 1 tredje ledd er fjernet da formuleringen er uklar: det skal være ett, sentralt medlemsregister som kan inneholde flere opplysninger enn kun oversikt over medlemmer. Det at medlemsregisteret i praksis er delt opp i flere moduler, anses ikke som nødvendig å presisere i denne forskriften.

Merknad til § 5 første ledd: Bestemmelsen svarer til gjeldende forskrift § 1 første ledd: «Det skal føres register over personer som i samsvar med kirkeloven § 3 er medlem av, eller anses å høre inn under Den norske kirke, jf. kirkeloven § 3 nr. 10 (Den norske kirkes medlemsregister).» Kirkeloven § 3 nr. 10 fastsetter at Den norske kirke skal ha ett sentralt medlemsregister.

Merknad til § 5 andre ledd: Bestemmelsen svarer til gjeldende forskrift § 1 andre ledd: «Opplysninger om personer som blir døpt, konfirmert, vigslet til ekteskap og jordfestet ved prest i Den norske kirke kan inntas i medlemsregisteret, jf. kirkeloven § 37 andre ledd.» «Kan» er i dette leddet foreslått endret til «skal» i tråd med registreringsplikten i kirkeloven § 37 første ledd.

Merknad til § 5 tredje ledd: Den norske kirke fører ikke lenger kirkelige handlinger i papirinnbundne kirkebøker, og skal skje i kirkens medlemsregister. Dersom menigheter registrerer informasjon om kirkelige handlinger via lokale fagsystemer, skal dette være IT-systemer som har en databehandleravtale med Kirkerådet.

§ 6. Opplysninger som skal registreres

Medlemsregisteret skal inneholde opplysninger om den registrertes navn, adresse, fødselsnummer, kode for familietilhørighet, kirkelig status (medlem/hørende inn under), dato og sted for dåp eller innmelding, valgkrets og hvilket sokn vedkommende er bosatt i ut fra folkeregisteret.

Registreringen av kirkelige handlinger skal omfatte følgende opplysninger:

- a) *dåp*: navn og fødselsnummer på den dømte, navn og fødselsnummer på foreldre og navn på faddere, samt dato og sted for dåpen. Faddere skal ikke registreres med fødselsnummer. Ved nøddåp skal også dato og sted for stadfestelse av dåpen registreres. Ved dåp av voksne registreres ikke navn og fødselsnummer på foreldre.
- b) *konfirmasjon*: navn på, fødselsnummer og dåpsdato for konfirmanten, samt dato og sted for konfirmasjonen.
- c) *vigsel*: navn og fødselsnummer for brudefolkene, navn på forlovere, samt dato og sted for vigselen.
- d) *gravferd*: navn på og fødselsnummer for avdøde, dato for dødsfall, samt dato og sted for jordfestelse. Med sted for jordfestelse menes det soknet der begravelsesseremonien skjedde.

Dersom fødselsnummer til den som skal registreres mangler og vedkommende venter på å få tildelt fødselsnummer, skal registrering av den kirkelige handlingen utsettes til fødselsnummer foreligger. Dersom den registrerte ikke venter på å få tildelt fødselsnummer, skal handlingen registreres på vedkommendes navn.

Merknad til § 6 første ledd: Det legges til grunn at formuleringen «adresse» betyr at Den norske kirke har hjemmel til å registrere medlemmenes e-postadresse i medlemsregisteret. Direktoratet for forvaltning og IKT har åpnet for at medlemsregisteret skal kunne integreres med kontakt- og reservasjonsregisteret.

Merknad til § 6 andre ledd, bokstav a): Bestemmelsen svarer ordrett til nåværende forskrift § 2 andre ledd, bokstav a), men det er foreslått at alle bestemmelsene om dåp, det vil si nøddåp og voksendåp, samles på samme sted.

Merknad til § 6 andre ledd, bokstav b): Bestemmelsen svarer ordrett til nåværende forskrift § 2 andre ledd, bokstav b).

Merknad til § 6 andre ledd, bokstav c): Bestemmelsen svarer ordrett til nåværende forskrift § 2 andre ledd, bokstav c) bortsett fra at det foreslås at navn på forlovere også registreres.

Merknad til § 6 andre ledd, bokstav d): Bestemmelsen svarer ordrett til nåværende forskrift § 2 andre ledd, bokstav d). Det foreslås imidlertid at det presiseres hva «sted for jordfestelse» er, og at definisjonen av «jordfeste» blir så praktisk som mulig.

Merknad til § 6 tredje ledd: Bestemmelsen er endret for å samsvare mer med nåværende praksis: hvis et barn venter på å få tildelt et fødselsnummer, skal ikke den kirkelige handlingen registreres før fødselsnummeret foreligger. Kirkelige handlinger skal som hovedregel ikke registreres på navn da navn ikke er en tilstrekkelig identifikator. Det identifiserende elementet som knytter medlemmer til en handling er fødselsnummeret, ikke navn. Imidlertid kan en kirkelig handling registreres selv om en av deltakerne ikke har norsk fødselsnummer. I så fall skal handlingen registreres på navn. Et eksempel på dette er ved vigsel hvor en eller begge av ektefellene ikke er norsk statsborger. I disse tilfellene vil den kirkelige handlingen kunne gjennomføres, men handlingen må registres på navn. Videre vil den registrerte ikke kunne innskriveres som medlem i Den norske kirke da vedkommende ikke er «bosatt i riket», jf. kirkeloven § 3 nr. 1.

§ 7. Tilgjengelighet

Medlemsregisteret skal gjøres tilgjengelig for biskopene og bispedømmerådene, de kirkelige felleråd, menighetsråd og prester i Den norske kirke. Det er kun personer med tjenstlig behov som skal ha tilgang til opplysninger i medlemsregisteret.

Merknad til § 7: Det er foreslått at «medlemsregisteret skal føres elektronisk», fjernes fra denne bestemmelsen, og tas inn i en ny § 5 tredje ledd som omhandler hva medlemsregisteret skal være og hva som skal registreres. Det ligger blant annet i § 7 siste punktum at saksbehandlere kun skal gjøre oppslag i opplysninger som er relevante for deres tjeneste for Den norske kirke. Dette ivaretar personvernprinsippet om konfidensialitet og innebærer krav til at både sentral og lokal behandlingsansvarlig skal sørge for at brukerrettigheter til medlemsregisteret bare gis til de som har et tjenstlig behov for det.

§ 8. Overføring av opplysninger til andre registre

Det kan overføres opplysninger fra medlemsregisteret til øvrige lovlige registre for soknet for en begrenset periode.

Merknad til § 8: Bestemmelsen er en ordrett gjengivelse av nåværende forskrift § 6, bortsett fra at formuleringen «for en begrenset periode» er ny. Denne formuleringen er tatt inn for å presisere at det finnes rammer for hvor lenge personopplysninger kan lagres lokalt, jf. forbudet mot unødvendig lagring av personopplysninger i personopplysningsloven § 28 sett i sammenheng med registreringsplikten i kirkeloven § 37 første ledd.

Formuleringen «øvrige lovlige registre for soknet» innebærer at godkjente IT-systemer som er i bruk i menighetene kan hente opplysninger fra medlemsregisteret for å legge til rette for planleggingen av kirkelige handlinger. Kirkerådets databehandleravtale med disse leverandørene inneholder et forbud mot å kopiere hele eller deler av medlemsregisteret, men det åpnes for en viss mellomlagring av informasjon. Slik mellomlagring av opplysninger fra medlemsregisteret aksepteres inntil den kirkelige handlingen er gjennomført, informasjonen om handlingen er overført til Den norske kirkes medlemsregister og til den lokale enheten har rapportert sin årsstatistikk.

Etter denne tidsperioden skal de «mellomlagrede» opplysninger som er hentet fra medlemsregisteret slettes. Kirkerådet understreker at det åpnes for at data kopiert fra medlemsregisteret skal kunne mellomlagres i hele perioden før den kirkelige handlingen er gjennomført. Ansatte ved sokn og fellesråd vil ha tjenstlig behov for slik midlertidig lagring for å kunne planlegge en kirkelig handling.

§ 9. Utlevering av opplysninger fra medlemsregisteret

Registrerte opplysninger om en person kan bare gjøres tilgjengelig for den som er registrert eller som saken ellers direkte gjelder, jf. forvaltningsloven § 2 e).

Denne bestemmelsen er ikke til hinder for at sentral behandlingsansvarlig kan

- a) gi forskere tilgang til opplysninger fra medlemsregisteret, jf. forvaltningsloven § 13d og § 13e,
- b) offentliggjøre statistiske opplysninger basert på medlemsregisteret, og
- c) utlevere informasjon i henhold til prinsippet om dataportabilitet etter bransjenormer godkjent av Datatilsynet.

Merknad til § 9 første ledd: Bestemmelsen svarer ordrett til gjeldende forskrift § 7 første ledd, første punktum. Følgende er fjernet (gjeldende forskrift § 7 første ledd, andre punktum): «Den norske kirkes valgmanntall kan allikevel legges frem til offentlig gjennomsyn i forbindelse med kirkelige valg.» Grunnen til at bestemmelsen er fjernet er at ordlyden er i motstrid med første ledd, første punktum. Videre reguleres dette forholdet av reglene for valg av bispedømmeråd og Kirkemøtet § 2-4, jf. regler for valg av menighetsråd § 5-2 som allerede er dagens praksis: «Fra senest 10. august og frem til 1. september skal utkast til soknets kirkelige manntall være lagt ut til offentlig ettersyn. Ettersynet reguleres på en slik måte at den enkelte person kun får kjennskap til opplysninger angående seg selv eller en annen person som en har fått fullmakt fra.»

Merknad til § 9 andre ledd bokstav a) og b): Bestemmelsene svarer til gjeldende forskrift § 7 andre ledd. «Kirkemøtet» er foreslått endret til «sentral behandlingsansvarlig».

Merknad til § 9 andre ledd bokstav c): I mai 2018 innføres en EU-forordningen om personvern i norsk rett som gir registrerte rett til dataportabilitet, det vil si at den registrerte kan kreve at den behandlingsansvarlige skal sørger for å overføre den registrertes personopplysninger til en ny virksomhet. I praksis betyr dette at medlemmer av Den norske kirke vil få rett til å flytte sine personopplysninger mellom trossamfunn. Dataportabilitet skal skje på bakgrunn av godkjente bransjenormer, og forordningen oppfordrer til at virksomheter innen samme sektor går sammen om å utarbeide slike bransjenormer. En bransjenorm er retningslinjer for hvordan en sektor eller bransje skal sikre at den behandler personopplysninger på en god og riktig måte. Slike bransjenormer tar hensyn til sektorens art og virksomhetens størrelse. Bransjenormer skal etter forordningen godkjennes av Datatilsynet. Kirkerådet har tatt initiativ til å få på plass slike

bransjenormer for å sikre forsvarlig utlevering av personinformasjon når medlemmer endrer religiøs tilhørighet.

§ 10. Ajourhold

Sentral og lokal behandlingsansvarlig plikter å holde medlemsregisteret à jour på grunnlag av opplysninger fra den som er registrert.

Sentral behandlingsansvarlig plikter i tillegg å holde medlemsregisteret à jour på grunnlag av opplysninger fra Statens kartverks matrikkel, Det sentrale folkeregister og Enhetsregisteret.

Lokal behandlingsansvarlig plikter i tillegg å holde medlemsregisteret à jour på grunnlag av registreringer fra den som har det daglige ansvaret for medlemsregisteret i det enkelte sokn.

Merknad til § 10: Bestemmelsen svarer til gjeldende forskrift § 8, men språket er gjort mer aktivt, «jevnlige» ajourhold er fjernet, og det er presisert hvem som har ansvaret for hva. Det er også gjort en forskjell på hvilken type ajourhold som bare kan ivaretas av sentral behandlingsansvarlig.

§ 11. Rette- og sletteplikt

Sentral og lokal behandlingsansvarlig skal av eget tiltak rette, slette eller supplere opplysninger som ikke lenger har betydning, er uriktige eller ufullstendige.

Merknad til § 11: Bestemmelsen er inntatt som en ny bestemmelse på bakgrunn av rette- og sletteplikten i personopplysningsloven § 28. Rette- og sletteplikten blir skjerpet med innføringen av EUs forordning på personvern i 2018. Denneplikten handler mindre om at lovgiver er redd for at virksomheter som Den norske kirke skal misbruke personopplysninger, og mer om at det er en menneskerett å kunne bestemme over hvordan ens personopplysninger brukes. Som privatperson skal man kunne regne med at dersom en virksomhet lagrer ens personopplysninger for et bestemt formål, skal de slettes etter at virksomheten har brukt dem til det avtalte formålet.

§ 12. Informasjonssikkerhet

Sentral og lokal behandlingsansvarlig er ansvarlige for at det iverksettes tiltak for nødvendig konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet i medlemsregisteret.

Sentral behandlingsansvarlig skal legge til rette for tilstrekkelig informasjonssikkerhet i medlemsregisteret og kan gi lokal behandlingsansvarlig bindende pålegg dersom krav i personopplysningslovgivningen ikke blir overholdt.

Sentral og lokal behandlingsansvarlig skal gjennomføre tiltak som sikrer at registeret og opplysninger i dette er tilgjengelig når det er behov for dette. Dette innebærer blant annet at:

- a) kopier av opplysninger og annet nødvendig materiale skal sikres for at medlemsregisteret skal kunne rekonstrueres etter tap, og
- b) sentral og lokal behandlingsansvarlig skal benytte en felles kommunikasjonskanal bestemt av sentral behandlingsansvarlig.

Dersom det oppdages datainnbrudd i maskiner som inneholder eller som kommuniserer med datamaskin som inneholder registeret, eller det forekommer andre avvik, skal lokal behandlingsansvarlig straks varsle sentral behandlingsansvarlig. Sentral behandlingsansvarlig plikter umiddelbart å underrette Datatilsynet om datainnbrudd og andre avvik.

Merknad til § 12 første ledd: Bestemmelsen er ny og presiserer hvem som har ansvaret for å ivareta informasjonssikkerhet.

Merknad til § 12 andre ledd: Bestemmelsen er ny og presiserer ansvarsfordelingen mellom sentral og lokal behandlingsansvarlig hva gjelder informasjonssikkerhet, nærmere bestemt at sentral behandlingsansvarlig kan gi lokal behandlingsansvarlig bindende pålegg i de tilfeller man behandler personopplysninger i strid med informasjonssikkerhetsprinsippene. Dette anses som nødvendig siden sentral behandlingsansvarlig vil bli medansvarlig for all behandling som er omfattet av denne forskriften hvis den er i strid med personvernprinsippene – også brudd på personvernlovgivningen begått av fellesrådene. Dette er et solidarisk ansvar hvilket betyr at sentral behandlingsansvarlig blir ansvarlig for brudd uavhengig av skyld. Ansvaret går bare en vei, lokal behandlingsansvarlig blir ikke ansvarlig for brudd begått av sentral behandlingsansvarlig. Denne ansvarsfordelingen betyr at sentral behandlingsansvarlig må kunne korrigere eventuelle brudd ved å gi bindende pålegg. Et bindende pålegg innebærer at lokal behandlingsansvarlig plikter å rette seg etter de tiltak sentral behandlingsansvarlig pålegger. Det bemerkes at et eventuelt brudd vil kunne tyde på at sikkerhetstiltak allerede burde ha vært implementert. Slike informasjonssikkerhetstiltak vil kunne ha en kostnad.

Merknad til § 12 tredje ledd: Bestemmelsen hjemler bruk av en felles kommunikasjonskanal, for eksempel intranettet eller register.kirken.no avhengig av hvilken kommunikasjonskanal som gir sentral behandlingsansvarlig tilstrekkelig redskap til å kommunisere med alle lokale behandlingsansvarlige.

Merknad til § 12 fjerde ledd: I tillegg til dataangrep skal generelle avvik rapporteres til sentral behandlingsansvarlig og/eller Datatilsynet (alt etter på hvilket nivå angrepet eller avviket skjer). Dette er i tråd med EU-forordningen om personvern¹² som trer i kraft mai 2018. Forordningen senker terskelen for hva som skal rapporteres som avvik til Datatilsynet. For at sentral behandlingsansvarlig skal kunne ivareta sine plikter, pålegges lokal behandlingsansvarlig å rapportere avvik. Formuleringen «Datatilsynet skal ha teknisk og overordnet rapport vedrørende innbruddet» er fjernet da den anses som overflødig.

Kapittel 3. Avsluttende bestemmelser

§ 13. Utfyllende retningslinjer

Sentral behandlingsansvarlig kan fastsette utfyllende retningslinjer som skal sikre informasjonssikkerhet for opplysninger fra registeret, og fastsetter nærmere regler og rutiner for ajourhold, kontroll og oppdeling av opplysningene i registeret. Rutinene skal ikke kunne endres eller settes ut av funksjon uten særskilt autorisasjon.

Merknad til § 13: Bestemmelsen svarer i stor grad til nåværende forskrift § 11. Formuleringen «Kirkemøtet fastsetter utfyllende retningslinjer» er foreslått endret til Kirkerådet. Dette da det er Kirkemøtet som vedtar denne forskriften, og det anses som hensiktsmessig at det er Kirkerådet som bør kunne fastsette utfyllende retningslinjer for å ivareta sitt ansvar som sentral behandlingsansvarlig. Begrepene «datakvalitet og tilgjengelighet» er foreslått byttet ut med «informasjonssikkerhet» da dette omfatter konfidensialitet, integritet og tilgjengelighet. Det foreslås at formuleringen «Kirkemøtets myndighet etter denne forskrift kan delegeres til Kirkerådet» fjernes. Formuleringen vurderes som overflødig ettersom Kirkerådet er foreslått som sentral behandlingsansvarlig, jf. § 4, og at sentral behandlingsansvarlig er gitt myndighet til å komme med utfyllende retningslinjer etter denne forskriften.

§ 14. Kirkerådets myndighet til å gjøre endringer i forskriften

Kirkerådet kan gjøre mindre endringer i forskriften.

¹² <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=OJ:L:2016:119:FULL>

Merknad til § 14: Kirkerådet gis myndighet til å foreta mindre endringer i forskriften som å korrigere henvisninger til utdatert lovtekst. Dette er aktuelt da det allerede er planlagt endringer i personvernlovgivningen med virkningen fra mai 2018, samt at det antas et en felles rammelov for trossamfunn vil tre i kraft innen 2020.

§ 15. Ikrafttredelse

Denne forskriften trer i kraft straks etter at den er vedtatt av Kirkemøtet. Samtidig oppheves forskrift 25. februar 2000 nr. 298 om Den norske kirkes medlemsregister.

Merknad til § 15: Det foreslås at ikrafttredelsesdatoen fremgår av forskriften slik at Kirkerådet i ettertid slipper formaliteten det er å vedta når forskriften skal tre i kraft.